

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.184/2017/7.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Tallián Blanka bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Kozma György ügyvéd

A per tárgya: rendkívüli felmondás jogellenességének
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.014/2016/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.M.417/2013/21.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.014/2016/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) forint és 5.400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 180.000 (egyszáznyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2011. június 16-ától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperes alkalmazásában bér- és társadalombiztosítási ügyintézőként. A munkaviszonyát az alperes 2011. november 22-én kelt rendkívüli felmondással megszüntette. Ennek indokolása egyrészt a B.F. Kormányhivatala Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága 2011. november 15-ei célellenőrzése által feltárt szakmai hibákat tartalmazta, másrészt azt az indokot, hogy a felperes a munkatársaival és a vezetőivel szemben összeférhetetlen magatartást tanúsít. Az indokolás szerint a célellenőrzés feltárta a felperes szakmai hiányosságait, felelősségét, valamint az ügyintézés során tanúsított folyamatos figyelmetlenségét. A felmondás hat esetet nevesített, amikor a felperes a számfejtés során hibát vétett, ezért a folyósított ellátást újra kellett számfejteni, és a hiányzó összeget a jogosultnak kifizetni. A felmondás szerint a 2011. októberi bérek számfejtésének határidőben történő teljesítését akadályozta azáltal, hogy egyetlen számfejtése sem volt hibátlan. Ilyen mennyiségű hiba korábban nem volt az alperesnél tapasztalható. A szakmai mulasztásait egyéb ügyviteli hiányosságok is jellemzik.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [2] A felperes a keresetében a rendkívüli felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 1 havi felmentési időre járó átlagkeresete, 12 havi átalánykártérítés megfizetését kérte, továbbá az alperes marasztalását szabadság megváltásban és elmaradt pótlék összegében. Hivatkozása szerint a rendkívüli felmondásban felrótt hibák sem egyenként, sem összességükben nem olyan súlyúak, hogy az azonnali hatályú munkaviszony megszüntetést megalapozzák. A hibákat korrigálni lehetett, és ennek következtében az alperest anyagi hátrány nem érte. Bírságot, pótlékot egyetlen hatóság sem szabott ki.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a B.I. kontroller által végzett belső ellenőrzés során feltárt hibák jelentős súlyúak különös figyelemmel arra, hogy az elkövetett szakmai hibákért a kifizetőhely fenntartója teljes anyagi felelősséggel tartozik, vele szemben bírság kiszabására azért nem került sor, mert a felperes által elkövetett hibák nem az államháztartást, hanem a munkavállalókat károsították. Ezért az ellenőrző hatóság a bírságtól méltányosságból tekintett el.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.M.417/2013/21. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes rendkívüli felmondása jogellenes, a munkaviszony az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg. Kötelezte az alperest a felperes javára felmentési időre járó bér, valamint 6 havi káráltalány megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a 90 %-ban pernyertes felperes pártfogó ügyvédjének díját 90 %-ban az alperes, 10 %-ban az állam viseli. Kötelezte az alperest az állam javára illeték megfizetésére.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletét a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) 96. § (1) - (2) bekezdése, 100. § (4), (5) és (7) bekezdése rendelkezéseire alapította.
- [6] Az összeférhetetlen magatartásra vonatkozó indokot túl általánosnak ítélte, azzal érdemben nem foglalkozott.
- [7] Az elsőfokú bíróság szerint az alperes sem a rendkívüli felmondásban, sem a perben nem hivatkozott arra, hogy a felperes a szakmai hibákat szándékosan vétette, ezért súlyos gondatlansággal elkövetett, jelentős mértékű kötelezettségszegésként lehetett a rendkívüli felmondásban felróttakat értékelni. A felperes a hibák tényét nem vitatta, azonban az elsőfokú bíróság szerint azok nem minősülnek olyan súlyúaknak, amelyek a rendkívüli felmondás alapjául szolgálhattak. Valamennyi hiba korrigálható volt, ezek miatt bírságot a hatóságok nem szabtak ki.
- [8] A felmondás alapjául szolgáló B.I. kontroller által készített jelentésben rögzített hibákat csak azért lehetett megállapítani, mert a felperes azokat elismerte. A hibák a felperes figyelmetlenségéből, esetleg szakmai tudásának hiánya miatt történtek, ezek azonban nem minősülnek sem egyenként, sem összességükben súlyos gondatlansággal jelentős mértékben elkövetett kötelezettségszegésnek figyelemmel arra, hogy azok rövid időn belül és egyszerű módon korrigálhatók voltak, és annak következtében károsodás sem a munkáltatót, sem a megrendelőt nem érte.
- [9] A bíróság a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeként egy havi felmentési időre járó átlagkeresetet és hat havi káráltalányt ítelt meg a felperesnek. A betegszabadságra járó munkabér igényt elutasította, miután az kizárólag időarányosan a keresőképtelenség idejére illetné meg a felperest.
- [10] A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.014/2016/6. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatta, és kötelezte az alperest tizenöt napos határidővel a felperes javára betegszabadságra járó munkabér megfizetésére. Megállapította, hogy a felperes munkaviszonya az alperesnél 2016. október 18-án szűnt meg. Rendelkezett a felperes pártfogó ügyvédje díjának viseléséről, és kötelezte az alperest fellebbezési illeték megfizetésére.

- [11] A törvényszék az általa kiegészített pontosított tényállást fogadta el ítélezése alapjául, és emellett sem találta a rendkívüli felmondást jogszerűnek. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felmondásban szereplő hibák sem egyenként, sem összességükben nem szolgálhattak alapul a rendkívüli felmondáshoz. Az alperes intézkedése a felperes munkavégzése során, főleg annak elején elkövetett hibákat tárt fel, de azokból az esetleges alkalmatlanságra, nem pedig a munkavállaló súlyos gondatlanságára lehetett következtetni. Felmerült annak lehetősége is, hogy a hibákat a felperes részbeni elismerése ellenére nem, vagy nem ezen jogviszonya kapcsán követte el, hiszen az alperesnél a munkaviszonya 2011. június 16-ától kezdődött. A 2011. októberi számfejtés hibáival összefüggésben az alperes olyan összefoglaló előadást tett, amelynek konkretizálása nem történt meg, és abból a felperes tanúsított magatartása nem volt megállapítható.
- [12] A munkaszerződésben megfogalmazott rendkívüli felmondási okok a bíróságot nem kötik, attól függetlenül kellett vizsgálni és értékelni a felperes terhére rótt kötelezettségszegéseket. Azon indokok, amelyek a rendkívüli felmondásban nem szerepeltek, a bírósági eljárás tárgyát sem képezhették.
- [13] A felperes fellebbezését a törvényszék részben megalapozottnak ítélte a betegszabadságra járó elmaradt munkabér tekintetében az Mt. 137. § (1), (3) és (4) bekezdés alapján.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [14] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a felperes keresetét elutasító ítélet meghozatalát kérte a felperes perköltség fizetésre kötelezésével.
- [15] Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes a munkaköre betöltéséhez a jogszabályban előírt középfokú társadalombiztosítási ügyintézői szakképzettséggel rendelkezett, és az önéletrajza garantálta a B. bérprogram professzionális alkalmazását és elegendő idejű szakmai gyakorlatát. A munkakörében a legfontosabb feladata volt az alperes legnagyobb szerződéses partnerének, a P. Kft. társadalombiztosítási kifizetőhelynek jogszabályszerű működtetése.
- [16] A felperes szakmai munkájának súlyos romlása miatt 2011. október 7-étől november 18-áig célellenőrzést rendelt el az alperes ügyvezető igazgatója, amelyet B.I. kontroller végzett. Az általa készített jelentés bizonyította, hogy a felperes a munkaszerződésének pont utolsó bekezdésében rögzített rendkívüli felmondásra okot adó magatartást tanúsított, miszerint a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte.
- [17] A törvényszék jogsértően állapította meg, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, az általa rögzített tényállás a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdésébe ütközik. Az elsőfokú ítélet hiányos és hibás adatokat, súlyos szakmai tévedéseket rögzít, így a

tényállását nem lehetett volna a törvényszéknek elfogadnia. Súlyos szakmai tévedés az elsőfokú bíróság részéről, miszerint a felperes súlyos gondatlansággal végzett bérelszámolási és társadalombiztosítási ügyintézői szakmai hibái kisebb súlyú könyvelési hibák lennének. A felperesnek ugyanis nem könyvelő volt a munkaköre.

- [18] A másodfokú bíróság tényálláskiegészítése és pontosítása ezen téves megállapítást nem érintette.
- [19] A törvényszék jogsértően hagyta figyelmen kívül a felperes munkaszerződésének pontjában rögzített rendkívüli felmondási okokat.
- [20] Az alperes a perben bizonyította, hogy a rendkívüli felmondás valós és okszerű indokokon alapult. A bíróságok azonban a célellenőrzésről készült jelentést nem tekintették szakértői jelentésnek.
- [21] A tényállás-megállapítás azért is hibás, mert nem annak van jelentősége, hogy az alapigazolásokat mikor és ki állította ki, és milyen csekély összeg volt az eltérés, hanem annak, hogy a felperes súlyosan gondatlan mulasztását az igazolta, miszerint sürgető levelek ellenére a hatóság irányában nem tanúsított jogkövető magatartást, és az együttműködési kötelezettségét sem teljesítette.
- [22] A jelentés tartalmazta a felperes által a hatályos társadalombiztosítási jogszabályok és egyéb jogszabályok megsértésével elkövetett súlyos szakmai hibákat, továbbá a károkozás mértékét összegszerűen. Ez utóbbit a törvényszék nem vette figyelembe, nem rögzítette továbbá a 2015. június 17-ei és 2015. október 19-ei okirati bizonyítékok tartalmát sem.
- [23] A jelentés harmadik része a hibás bérszámfejtések elemzését, és az ügyviteli szabálytalanságokat tartalmazza, melyeket szintén elmulasztott a törvényszék rögzíteni a tényállásban. Nem értékelte, hogy a felperes a legnagyobb hibaszázalékkal dolgozó bérelszámoló volt. A törvényszék az alperes munkavállalóinak létszámát is iratellenesen rögzítette.
- [24] A jelentés negyedik része többek között azokra a jogszabálysértésekre is utal, amelyeket a felperesnek a munkakörében alkalmaznia kellett. Az 1998. évi XXXIX. tv. 9. § (3) bekezdése szerint a kifizetőhely fenntartója az alapkezelésért felelős társadalombiztosítási szervvel szemben teljes anyagi felelősséggel tartozik. Az 1997. évi LXXXIII. tv. 6. § b) pontja szerint pedig az elkövetett mulasztással arányos mulasztási bírság fizetésére kötelezhető, akárcsak a 217/1997. (XII.1.) Korm. rendelet 38. § (4) bekezdése szerint. A felperes a hibás jövedelmek számfejtésével az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényben, valamint a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben előírtakat is súlyos gondatlansággal megsértette. A felperes által elkövetett jogszabálysértéseket, amelyeket az alperes a perben bizonyított, a bíróságok nem rögzítették.
- [25] A felülvizsgálati eljárásban az alperes által csatolt érdemi észrevétel szerint B.I. bér- és társadalombiztosítási kontroller

tanúvallomása miatt tett feljelentés eredményeként a B.NY.Ü. a vádemelést egy évi időtartamra hamis tanúzás büntette miatt elhalasztotta.

- [26] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az alperes felülvizsgálati költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [28] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.
- [29] A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek akkor tesz eleget a fél, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést is tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel [1/2016. (II.15.) PK vélemény].
- [30] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében eljárásjogi jogszabálysértésként a Pp. 206. § (1) bekezdését jelölte meg. A keresettel támadott munkáltatói intézkedés alapjául szolgáló Mt. 96. § (1) bekezdés megjelölése hiányában ezen eljárásjogi jogszabálysértés önmagában nem eredményezheti a felülvizsgálati kérelemmel elérni kívánt célt, vagyis a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a keresetet elutasító döntés meghozatalát függetlenül attól, hogy a rendkívüli felmondásban felhozott kötelezettségszegések jogszabályi hátterére vonatkozóan a felülvizsgálati kérelem társadalombiztosítási és adózási jogszabályokra hivatkozott.
- [31] A Pp. 275. § (1) bekezdés alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Erre tekintettel nem volt mód a felülvizsgálati eljárásban B.I. tanúvallomásával összefüggésben becsatolt iratok értékelésére a Kúria részéről.
- [32] A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] A Kúria kötelezte a pervesztes alperest a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.
- [34] A perköltség viselésről hozott rendelkezés a Pp. 78.§ (1) bekezdésén alapul.
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. február 28.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Tallián
Blanka s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő